

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 14C/643/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7516209727
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Štrkolcová
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2020:7516209727.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudkyňou JUDr. Natáliou Štrkolcovou v spore žalobcu : Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO : 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanej : X. D., S.. X.X.XXXX, XXX XX W. E. XXX, zastúpenej JAKUBIS & PARTNERS s.r.o., Zámocká 36, 811 01 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO : 50 990 365, v konaní o zaplatenie 1.353,78 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Zastavuje konanie v časti o zaplatenie 241,22 €.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

Žalovaná má nárok na náhradu 100 % trov konania proti žalobcovi s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. žalobou zo dňa 9.6.2016 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu 1.353,78 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 16.5.2016 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Uviedol, že je bankou v zmysle ust. § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 483/2001 Z.z.). Poukázal na to, že dňa 21.7.2011 ako veriteľ uzavrel so žalovanou ako dlžníkom zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe, ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Žalovanej bol poskytnutý úver s úrokom vo výške 22,80 % ročne. Ku dňu vystaveniu výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 600 € a bola povinná veriteľovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 20 €. Uviedol, že žalovaná si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, pričom jej platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch, preto pred odstúpením na vymáhanie vystavil ku dňu 7.5.2016 výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.4.2016 obsahujúcim súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihladením na vykonané úhrady žalovanou s konečným zostatkom na úhradu vo výške 1.353,78 €.

2. Žalobca podaním zo dňa 11.11.2016 (č.l. 34 spisu) navrhol, aby súd pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu v súlade s ust. 80 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len C.s.p.) tak, aby do konania na strane žalobcu namiesto spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO : 31 320 155 vstúpila spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO : 35 831 154. O návrhu žalobcu súd rozhodol uznesením č.k. 14C/643/2016-45 zo dňa 3.2.2017 tak, že pripustil, aby do konania na strane žalobcu namiesto spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava,

IČO : 31 320 155 vstúpila spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom, Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO : 35 831 154.

3. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 28.5.2018 (č.l. 59 - 60 spisu) uviedla, že je potrebné z hľadiska ust. § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka skúmať, či došlo medzi stranami k platnému uzavretiu zmluvy. Mala za to, že k platnému uzavretiu zmluvy nedošlo, preto má žalobca nárok len na vydanie bezdôvodného obohatenia. Vzniesla námietku premlčania citujúc ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Akcentovala, že márne uplynula trojročná objektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia. Súčasne uviedla, že ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. dovoľuje banke postúpiť pohľadávku voči klientovi za splnenia zákonných podmienok - aby bol klient ohľadom pohľadávky v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na splnenie písomne vyzvala. Zdôraznila, že pre platné postúpenie pohľadávky bolo potrebné, aby jej banka preukázateľne zaslala výzvu podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. a následne, aby po tejto výzve bola aspoň 90 dní v omeškaní so splnením záväzku. Ak žalobca podľa nej nepreukáže kumulatívne splnenie vyššie uvedených podmienok, išlo o neplatné postúpenie pohľadávky s následkom absencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní. Na základe vyššie uvedeného žiadala, aby súd žalobu zamietol a žalobcu zaviazal nahradiť jej trovy konania.

4. Podaním zo dňa 29.5.2018 (č.l. 63 - 65 spisu) vzal žalobca žalobu v časti o zaplatenie 241,22 € (poplatky a sankčný úrok) späť. Žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu 1.112,56 € s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 16.5.2016 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

5. Podľa § 145 ods. 2 C.s.p., ak žaloba vzatá späť v časti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Podľa § 146 ods. 1 C.s.p., súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

6. Na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení súd konanie v časti o zaplatenie 241,22 € zastavil. O čiastočnom späťvzati rozhodol v rozhodnutí vo veci samej. Súhlas žalovanej so späťvzatím nezisťoval, pretože k späťvzatiu došlo skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie, za ktorého stavu by na prípadný nesúhlas v súlade s ust. § 146 ods. 1 veta druhá C.s.p. neprihliadal.

7. Z listinných dôkazov bol zistený tento skutkový stav :

Spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. uzavrela ako veriteľ dňa 21.7.2011 so žalovanou ako dlžníkom Zmluvu o pôžičkovej karte Quatro č. XXXXXXXXXXXX (č.l. 9 - 10 spisu), na základe ktorej sa zaviazala poskytnúť žalovanej kreditnú kartu s úverovým rámcom 900 € a žalovaná sa zaviazala platiť žalovanému štandardnú mesačnú splátku vo výške 30 €. Žalovaná žiadala o čerpanie peňažných prostriedkov bezhotovostným prevodom na jej účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX. Úroková sadzba úveru predstavovala 22,80 % ročne, splatnosť štandardnej mesačnej splátky bola upravená v čl. V. ods. 1 Zmluvy, indikatívny výpočet RPMN v čl. V ods. 2 Zmluvy.

Z kartového výpisu z účtu za obdobie od 29.7.2011 do 30.4.2016 (čl. 13 - 18 spisu) vyplýva, že k 30.4.2016 bol stav kartového účtu č. XXXXXXXXXXXX mínus 1.358,78 €.

Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 30.9.2016 (č.l. 36 spisu) Všeobecná úverová banka a.s. oznámila žalovanej, že ku dňu 19.9.2016 postúpila svoju pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzavretej so žalovanou dňa 21.7.2011 na žalobcu. Súčasne žalovanú vyzvala, aby záväzok vo výške 1.428,48 € uhradila na účet v oznámení špecifikovaný. Oznámenie o postúpení pohľadávky bolo vypravené na pošte dňa 3.10.2016, o čom svedčí poštový podací hárok na č.l. 36 rub súdneho spisu

8. Na základe takto zisteného súd právne uzatvára :

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z., banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá je úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu a ktorá má bankové povolenie.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z.. ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

9. Na postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti je potrebné aplikovať ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, avšak pri bankových úveroch je potrebné rešpektovať ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách v súvislosti s identifikáciou predmetu zmluvy o postúpení pohľadávky.

10. Záväzkový vzťah, ktorý je predmetom tohto konania je bankový kontokorentný úver, ktorý na rozdiel od úverov, napr. od nebankových spoločností je regulovaný aj špeciálnou právnou úpravou zákona o bankách. V prípade bankových úverov ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovom právnom vzťahu z bankového úveru. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách hneď v prvej časti prvej vety vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku.

11. Žalovaná v konaní namietala aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu tvrdiac, že pre platné postúpenie pohľadávky bolo potrebné, aby jej banka preukázateľne zaslala výzvu podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. a následne, aby po tejto výzve bola aspoň 90 dní v omeškaní so splnením záväzku. Za rozhodné pri vyriešení otázky, či sa v zmysle ust. § 524 Občianskeho zákonníka stal žalobca veriteľom žalovanej súd považoval, že postupom bola banka (§ 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z.), ktorej zákon o bankách v ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. ukladá pred postúpením svojej pohľadávky vzniknutej z jej bankovej činnosti, urobiť jednostranný právny úkon voči dlžníkovi pri jeho omeškaní.

12. Žalobca má primárne povinnosť tvrdenia. Na podporu svojho tvrdenia je žalobca povinný označiť dôkazy, ktoré podľa jeho názoru môžu prispieť k objasneniu veci a zároveň je povinný ich k žalobe pripojiť, ak to ich povaha pripúšťa.

13. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané a v konaní nebolo medzi stranami sporné, že oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 30.9.2016 Všeobecná úverová banka a.s. oznámila žalovanej, že ku dňu 19.9.2016 postúpila svoju pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy č. XXXXXXXXX uzavretej so žalovanou dňa 21.7.2011 na žalobcu a súčasne žalovanú vyzvala, aby záväzok vo výške 1.428,48 € uhradila číslo účtu v oznámení špecifikované. Oznámenie o postúpení pohľadávky bolo vypravené na pošte dňa 3.10.2016. Rovnako nebolo sporné, že k 30.4.2016 bol stav kartového účtu č. XXXXXXXXXX mínus 1.358,78 €.

14. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách umožňuje banke postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a po tom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku, pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku. V zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatnými. Vyplýva to aj z prvej časti druhej vety § 92 ods. 8 zákona o bankách: „Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť (rozumej postúpenie pohľadávky), ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva ...“. Z dôvodovej správy k zákonu o bankách k § 92 vyplýva: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ (pozn. pôvodný odsek 7 sa

stal odsekom 8 po novelizácii zákonom č. 552/2008 Z.z.). Podľa názoru súdu mal zákonodarca na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Tento záver vyplýva z gramatického, ale aj logického výkladu znenia citovaného ustanovenia, pretože zákonodarca zdôrazňuje peňažný záväzok klienta banky alebo časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník v omeškaní. Pod formuláciou „pohľadávka zodpovedajúca tomuto peňažnému záväzku“ treba rozumieť nesplácaný zročný dlh. Pripustením argumentácie, že banka je oprávnená postúpiť celý úver po uplynutí 90 dní omeškania dlžníka splácať zročné splátky by bolo nevyhnutné dospieť k záveru, že banka takýmto spôsobom môže postúpiť akýkoľvek „živý“ úver po uplynutí relatívne krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktorú sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad Národnej banky Slovenska, čo by bolo v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by k vytvoreniu právne neúnosného stavu, kedy by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou neočakávane ocitli v zmluvnom vzťahu s iným - nebankovým subjektom.

15. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na závery rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11Co/898/2014 zo dňa 19.11.2015, ktorý uvádza, že „... zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách spôsobilým predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky) a to za predchádzajúcej písomnej výzvy potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní.. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť plnené v čase postúpenia pohľadávky“. Takýto právny záver vyplýva aj z rozsudkov Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/69/2017 zo dňa 31.10.2017 a sp. zn. 6Co/13/2019 zo dňa 28.1.2020.

16. Otázkou neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky pre nedodržanie (nesplnenie) podmienok podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách sa zaoberal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý v rozsudku sp. zn. 7Cdo 26/2017 zo dňa 28.3.2018 konštatoval nasledovné : Rozborom ustanovenia § 92 ods. 8 bankového zákona, ktoré od schválenia pôvodného znenia zákona do času uzavretia zmluvy úverovej veriteľky a žalobkyne o postúpení pohľadávok nedoznalo žiadnej zmeny (odhliadnuc od prečíslovania k 1. januáru 2009 pôvodného odseku 7 na odsek 8, v tejto súv. por. čl. III bod 46 a čl. XI zákona č. 552/2008 Z. z.) treba dospieť k tomu, že celkom jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke (ktorou sa v nasledovnom rozumie rovnako ako v zákone i pobočka zahraničnej banky) buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktoré predpokladá už § 524 ods. 1 O. z.), z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržite viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Druhá veta potom obsahuje úpravu situácie, v ktorej (napriek splneniu podmienok postúpenia) banka uplatniť právo pohľadávku postúpiť nebude môcť a to vtedy, ak klient ešte pred postúpením (tu rozumej v čase medzi splnením oboch podmienok podľa prvej vety § 92 ods. 8 bankového zákona a samotným pristúpením k uzavretiu postupovacej zmluvy) svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva splní; okrem nej ale tiež prípad, v ktorom práve zmienené obmedzenie banky existovať nebude - vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku zákonom trval kvalifikovaný čas presahujúci jeden rok. Ostatná (tretia) veta ustanovenia je potom z pohľadu správnosti uchopenia problému nižšími súdmi bez významu, nakoľko táto vymedzuje len povinnosť odovzdania postupníkom postupcovi aj dokumentácie preukazujúcej tzv. život právneho vzťahu (resp. pohľadávky) a úpravu týkajúcu sa samotného bankového tajomstva a jeho prelomenia (dovolateľkou vzťahovaného na ustanovenie ako celok). Súd v súvislosti s vyššie uvedenou citáciou poukazuje aj na článok 2 C.s.p. majúci za to, že závery citovaných rozhodnutí sú aplikovateľné pre toto konanie.

17. Sumarizujúc vyššie uvedené súd uzatvára, že žalobu zamietol, nakoľko žalobca nepreukázal existenciu písomnej výzvy banky (Všeobecnej úverovej banky, a.s.) klientovi (žalovanej) na splnenie peňažného záväzku vo výške 1.112,56 €, s ktorým bola žalovaná nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní, pričom uskutočnenie takejto výzvy je v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. predpokladom na to, aby banka svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku mohla postúpiť inej osobe. Žalobca ako postupník neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie svojej aktívnej legitímácie, teda vlastníctvo pohľadávky, z ktorej odvodzuje svoj nárok. Súd pritom nemal povinnosť žalobcu vyzývať na doloženie takéhoto dôkazu. Prejednávaná vec je ovládaná zásadou kontradiktórnosti

a súd nemá povinnosť vyzývať strany aby predkladali dôkazy, súd len hodnotí dôkazy prednesené stranami sporu. Pokiaľ teda žalobca nepredložil v reakcii na procesnú obranu žalovanej o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie dôkazy svedčiace jeho nároku, súd nemal povinnosť ani právo vyzývať ho na doplnenie dokazovania. Takýto postup by bol v rozpore so zásadou kontradiktórnosti. Každá sporová strana má povinnosť tvrdenia a povinnosť unesenia dôkazného bremena, pokiaľ má záujem byť v spore úspešná.

18. Ďalšie skutočnosti a argumenty súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa s nimi osobitne zaoberať.

19. O trovách konania medzi sporovými stranami súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci v spojení s § 256 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Žalobca v žalobe žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu 1.353,78 € s príslušenstvom. V priebehu konania vzal žalobu v časti o zaplatenie 241,22 späť. Zastavenie konania v časti o zaplatenie 241,22 € teda procesne zavinil žalobca, preto nárok na náhradu trov konania za túto časť má žalovaná. V zostávajúcej časti súd žalobu zamietol. Na základe uvedeného úspech žalovanej prináleží náhrada trov konania v rozsahu 100 %. V súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. súd rozhodoval len o nároku na náhradu trov konania, o ich výške podľa § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Košice - okolie.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 3 rovnopisoch s prílohami.

U p o z o r n e n i e : ak nebude súdu doručený potrebný počet rovnopisov s prílohami, jeho kópie súd vyhotoví na náklady odvolateľa.

Ak povinná osoba dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.